Plan wdrożenia krok po kroku

Cztery tygodnie myślenia komputacyjnego bez ekranu

Przedszkole i klasy 1–5

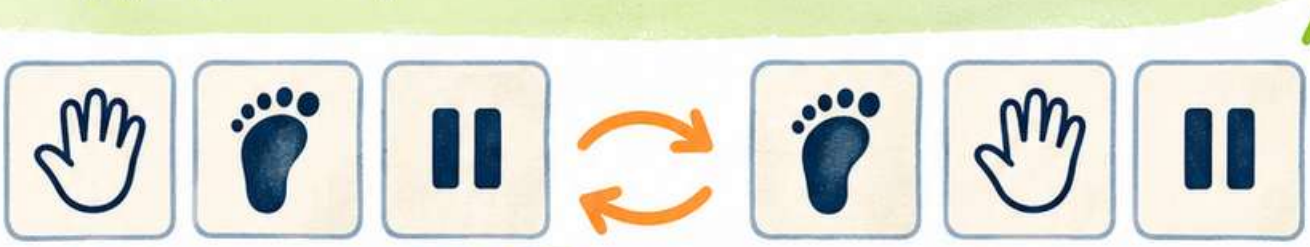

Diagnoza w pięć minut

Przygotuj trzy kartki z piktogramami: dłoń, stopa, pauza. Ustalcie, że oznaczają klaśnięcie, tupnięcie i zatrzymanie.

Pokaż trzy kartki w rzędzie. Dzieci wykonują sekwencję. Potem zamień kolejność dwóch kart. Zapytaj, co się zmieniło.

Zanotuj, kto odtwarza układ samodzielnie, a kto korzysta z pokazu. To podpowiedź, ile kroków zacząć ćwiczyć w pierwszym tygodniu.

Tydzień 1: pierwsza sekwencja

Jedno spotkanie • 15 minut

5 minut: ustal znaczenie trzech ruchów. 7 minut: uczniowie układają i wykonują trzy ruchy. 3 minuty: grupa omawia skutek zamiany dwóch poleceń.

Jeśli uczniowie gubią drugi krok, zmniejsz liczbę kart do dwóch. Gdy odtwarzają całość, po pierwszej próbie zmień jedno polecenie.

Wynik do zanotowania: uczeń zachowuje kolejność i pokazuje, która karta zmieniła wynik.

Tydzień 2: praca w parach

Dwa krótkie spotkania • po 10 minut

Ustal role: autor układa polecenia, wykonawca je odtwarza. Po jednej próbie uczniowie zamieniają się rolami. Na drugim spotkaniu jedna osoba dodaje warunek.

Gdy program jest niejasny, wykonawca zatrzymuje się i wskazuje kartę, która wymaga poprawki.

Wynik do zanotowania: autor poprawia instrukcję po konkretnej informacji od partnera.

Tydzień 3: dwa poziomy trudności

Jedno spotkanie • 20 minut

Każda para prowadzi pionek do celu. Wersja podstawowa ma trzy ruchy i jedną przeszkodę. Wersja rozszerzona pozwala znaleźć dwie trasy i porównać ich długość.

Daj każdemu to samo pytanie: Jak sprawdzisz, czy instrukcja działa od miejsca startu?

Wynik do zanotowania: para potrafi przeprowadzić próbę i przedstawić wynik.

Tydzień 4: samodzielna próba

Jedno spotkanie • 25 minut

Zaproponuj nowy układ przedmiotów. Uczniowie planują instrukcję, przekazują ją innej parze i oglądają wykonanie.

Po pierwszej próbie dodaj jedną zmianę, np. przesuń przeszkodę. Każda para zaznacza poprawiony krok i uruchamia instrukcję ponownie.

Dowód uczenia się: pierwotny zapis, poprawka i krótka wypowiedź ucznia o jej przyczynie.

Monitorowanie postępów

Zapisz datę, grupę, zadanie i obserwowaną umiejętność. Po próbie dopisz jedno konkretne działanie ucznia oraz kolejny krok.

Przykład: 18.11.2026, klasa 1, trasa z kart. Uczennica wykonała trzy ruchy we właściwej kolejności. Następnie sprawdzi polecenia partnera.

Raz w tygodniu przejrzyj zapisy. Sprawdź, czy następne zadanie daje okazję do przećwiczenia tego samego celu.

Co robić po czterech tygodniach?

Jeśli uczniowie potrzebują pokazu:

wróć do krótkich sekwencji i zamieniaj po jednej karcie.

Jeśli działają samodzielnie:

daj dwie poprawne trasy do porównania albo zadanie z warunkiem i dwiema próbami.

Jeśli umieją wyjaśnić rozwiązanie:

poproś o zaprojektowanie własnego zadania, wymianę instrukcji i krótką recenzję dla innej grupy.